

Историята от филма

Адаптация Дж. М. Бероу

ЕГМОНТ

ЕГМОНТ

Всички права запазени. Нито книгата като цяло, нито части от нея могат да бъдат възпроизведени под каквато и да било форма.

Оригинално заглавие *My Little Pony The Movie, Junior Novel*
Copyright © 2017 Hasbro. All Rights Reserved

Превод Лили Илиева
Редактор Иванка Ангелова
Коректор Таня Симеонова

Издава „Егмонт България“ ЕАД
1142 София, ул. „Фритьоф Нансен“ 9
www.egmontbulgaria.com

Отпечатано в „Инвестпрес“ АД, София, 2017
Тираж: 1500 бр.
ISBN 978-954-27-2058-4

Пролог

Във вълшебната страна Екуестрия живееха четири могъщи принцеси понита. Първата — за деня, втората — за нощта, третата — за семейството и последната, но не и по значение — за магията на онази сила, по-мощна от всичко друго — приятелството. Понито се наричаше принцеса Сумрачна искрица и тя бе наистина специална.

Макар че Сумрачна искрица беше най-новата принцеса в страната, всички понита знаеха, че е много мъдра за възрастта си. Сумрачна искрица обаче сама признаваше, че все още има много да учи. Но за щастие, уроците бяха не само много сериозно занимание за нея — те бяха *всичко*. Всъщност именно така Сумрачна искрица вече бе разбрала, че неин върховен

кралски дълг бе да накара всяко пони да се чувства като част от това място.

Благодарение на нейните невероятни приятели, които я научиха как да развие и прилага това умение, Сумрачна искрица почувства, че е добре подготвена да посрещне всяко изпитание, на което приятелството може да бъде подложено. Тя беше готова за всяко препятствие, което би се изправило пред нея или пред жителите на Екуестрия. А Розовка, Чаровница, Бързонога дъга, Срамежливка и Ябълчица щяха да подкрепят Сумрачна искрица – независимо от всичко!

Най-голямото желание на Сумрачна искрица бе всяко пони в Екуестрия да изживее магията на приятелството, такова, каквото тя имаше със своите приятелки. Толкова прекрасно беше да имаш някое пони, с което да се смееш, да прекарваш времето си с него, на което да бъдеш верен и да показваш добротата си, а и да изразяваш честно мнението си. Сумрачна искрица чувстваше, че такава уважавана длъжност понякога може да те постави под доста голямо напрежение. Но докато принцеса Сумрачна искрица имаше своите приятели и добре обмислен план, дълбоко в кралското си сърце знаеше, че ще бъде принцесата, от която се нуждае всяко пони.

Макар че винаги бе подготвена, принцеса Сумрачна

искрица щеше скоро да научи един нов урок — просто имаше някои неща, които никое пони не можеше да предвиди.

Подготовка за Фестивала на приятелството

Оцветеният в пурпурнорозово изгрев се стопи в прохладното, свежо синьо небе, докато понита от цяла Екуестрия пътуваха към оживения център на Кантерлот. Стогици крилати пегаси се носеха из пухкавите облаци горе. Долу единорози и земни понита се придвижваха с влак, с карети или пеша от далечните краища на кралството.

Вълнението от настъпващото събитие беше толкова осезаемо, сякаш нещо бръмчеше и се вихреше във въздуха на малки пулсиращи вълни. Някои понита

като че ли усещаха пеперуди в коремчетата си и от устните им излизаха нежни песни в предчувствие за всички забавления и нови приятелства, които щяха да се появят на първия Фестивал на приятелството. Какво ли не можеше да се случи.

Оживените улици вече започваха да се изпълват, когато Спайк, младият дракон, който бе най-добрият приятел (и съветник) на Принцесата на приятелството, се промъкна нетърпеливо през събиращата се тълпа.

— Извинете! — извика той, като се мъчеше да задържи в лапите си купищата важни свитъци, които носеше на принцесата. — Дракон на пътя! Отдръпнете се! Пазй опашката си!

Понитата отскачаха от пътя, за да му направят място, и си шепнеха с вълнение, докато той минаваше край тях.

— Какво точно се ПРАВИ на Фестивала на приятелството? — с благоговение попита едно земно пони с червени плитчици, докато разглеждаше прекрасната сцена наоколо.

— Сприятеляваш се, сближаваш се с другите, докато музиката звучи... срещаш всичките четири принцеси?! — отвърна една златиста кобилка със сладурски белег — гърненце с мед на хълбока си, докато препускаха в тръс, нетърпеливи да разберат.

Спайк си отбеляза наум техните развълнувани

коментари, за да предаде на принцеса Сумрачна искрица колко чудесна е идеята за този фестивал. Той още не беше започнал, а вече беше хит! Спайк просто знаеше, че ще бъде вълнуващо — чувстваше го с цялото си същество.

Малкият дракон със свитъците продължи през калдъръмения площад с напета и енергична походка. Ала беше толкова разсеян, че почти се блъсна в друга двойка прекалено развълнувани кобилки пегаси, които прелетяха край него и се издигнаха във въздуха. Веселият им кикот бе по-силен дори и от този на понитата, които скачаха в надуваемия замък.

— Мислиш ли, че ще ми позволят да си сложа короните им? — чудеше се една люлякова кобилка на име Теменужени листенца, докато се издигаше високо над Кантерлот, за да вижда по-добре.

Приятелката ѝ се ухили.

— Обзалагам се, че принцеса Сумрачна искрица е най-съвършеното пони, което **НЯКОГА** е съществувало!

Изглежда, всички понита мислеха за любимите си принцеси. В допълнение към появяването на четирите кралски понита, щеше да има толкова много вълнуващи неща, които да се видят! Но истинското събитие на празника щеше да бъде зашеметяващото музикално представление на талантливата Сонгбърд Серенейд. Поп звездата щеше да се представи

в епично шоу, което несъмнено щеше да попадне в историята на Екуестрия като едно от най-добрите за всички времена. *Или поне така се надяваха да стане.* Зависеше от това дали Сумрачна искрица ще успее, или не да убеди другите принцеси да следват гениалния ѝ план да направи преживяването на всяко пони в публиката по-добро.

Но не всяко пони се чувстваше толкова добре. Горев в двореца Сумрачна искрица неуморно крачеше напред-назад. Не можеше да спре да мисли за това как всеки детайл от събитието трябва да бъде просто идеален. В края на краищата щастието на всяко едно пони бе в копитата на Сумрачна искрица! Не можеше да ги подведе.

Окуражена от собствения си ведър образ, изобразен върху витражите на прозорците, тя се спря и разпери широко величествените си пурпурни криле. Пое си дълбоко дъх, за да събере смелост и да насочи мислите си в една посока. Сумрачна искрица за миг задържа въздуха в дробовете си. „Просто влез там и попитай — каза си тя. — Това е ТВОЯТ Фестивал на приятелството.“

Тя въздъхна тежко и поклати неудовлетворено глава.

— Не! Все още съм неспокойна. Ооо... нищо не действа! — тя отпусна глава до копитата си и сбърчи муцуната. За щастие, един приятелски глас я откъсна

от мислите ѝ.

— Добре, Искрице! — Спайк се втурна бързо в сводестата зала с доволна усмивка на лицето. Все още бе развълнуван от цялото оживление навън. — Донесох всичките ти таблици и диаграми! — Драконът поднесе купчината свитъци на принцесата.

— О, слава богу, че си тук, Спайк! — извика Сумрачна искрица. — Просто съм толкова изнервена заради тази среща.

— Само помни най-важното — успокой я той.

— Да се усмихам ли?! — И Сумрачна искрица насила изкриви лицето си в усмивка.

— Тъъ, не... — отвърна той, малко уплашен от нейната напрегнатост. — Ти имаш *план*.

— Да, това е вярно — кимна Сумрачна искрица. Разбира се, че Спайк беше прав. Сумрачна искрица се бе подготвила добре и нямаше от какво да се страхува. Другите три принцеси бяха на практика нейното семейство. Щяха да изслушат това, което имаше да им каже. Сумрачна искрица беше готова. Тя кимна на Спайк и влезе през масивните двойни врати в тронната зала.

— Пожелай ми късмет!

